

Керсоблепта, за когото казахме по-горѣ, че като момче проживѣлъ много години при македонския дворець като заложникъ и така порастнѣлъ като вѣренъ поданикъ на македонската династия.

Въ врѣме на Александровото отсъствие въ Азия, въ Тракия изново се събудили стремения, за да се освободѣтъ отъ македонското иго. Начело на това народно движение на 330. год. се явява Севтесъ III., вѣроятно синъ на Керсоблепта, който още при живота на баща си се споменува като прѣдводителъ на тракийската конница. Въ врѣме на това въстание подъ началството на Севтесъ III. тракийскитѣ въстаници изпратили въ Атина Ребуласъ (Ῥηβούλας), сина на Севтесъ II. и братъ на Котисъ I., за да възобнови старитѣ приятелски връзки между Атина и одризитѣ и да иска помощъ отъ атинянитѣ; за това послание на Ребуласъ въ Атина свидѣтельствува отломъкъ отъ единъ надписъ, намѣренъ въ Атина, който носи дата отъ 330. год. (издаденъ въ *Corpus inscriptionum atticarum* II. 1. 175. b).

Голѣми размѣри взело тракийското въстание, когато загинѣлъ на 327.—326. год. Зопирионъ, Александровиятъ намѣстникъ въ Тракия, въ единъ злочестъ походъ противъ гетитѣ, и се усилило още повече слѣдъ смъртта на Александра Велики на 323. год.²⁾

При тогавашното раздѣление на македонската държава Тракия взелъ *Лизимахъ*, който се считалъ за най-рѣшителенъ и най-способенъ, за да може да обуздае вѣчно немирнитѣ тракийци. Лизимахъ искалъ на дѣло да бѣде признатъ за господарь на цѣла Тракия и за това на 322. год. подкачилъ война противъ Севтесъ III., който билъ успѣлъ да придобие значителна власть, защото Диодоръ (XVIII. 14. XIX. 73.) два пѣти го споменува като тракийски царь: Σέβδην, τὸν βασιλέα τῶν Θρακῶν. Тая царска титла се чете и въ надписа на една монета: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΓΘΟΥ. Въ тази война Севтесъ III. прѣдвождалъ двайсетъ хиляди пѣшаци и осемъ хиляди конници. Лизимахъ, ако и да ималъ много по-малка, но по-отбрана войска, рѣшилъ се на битка, въ която и двѣтъ страни изгубили много жертви. Битката останѣла нерѣшена, и така Лизимахъ и Севтесъ се оттеглили отъ бойното поле, за да съберѣтъ прѣсни сили за новъ бой, какъвто е станѣлъ между тѣхъ на 313. год.

²⁾ Отъ монетитѣ отъ Александра Велики, които влизатъ въ нумизматиката на македонскитѣ царѣ, описваме тукъ поне двѣ сребърни тетрадрахми, изобразени въ таблица IV., броеве 1. и 2.

1. *Лицето*. Глава на Хераклесъ юноша безъ брада, облѣчена съ кожа отъ лъвска глава, на десно.

Опакото. Зевсъ орлоносець сѣди на прѣстола на лѣво и държи въ десната си рѣка орелъ, въ лѣвата жезълъ. Подъ прѣстола шестоъгълчеста звѣздица. На десно отъ Зевса отгорѣ надолу се чете надписъ: ΒΑΣΙΛΕΩΣ, на лѣво ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, подъ него ΟΔΗΣΙΤΩΝ. Подъ десната рѣка на Зевса има монограмата ЕКА, която означава вѣроятно съкратеното име на монетаря. Монетата е сребърна тетрадрахма съ тегло 15.91 грама, диям. 32 милим. и се намира въ сбиркитѣ на Нар. Музей въ София. Надписътъ ΟΔΗΣΙΤΩΝ означава, че монетата била кована въ Одесосъ (сегашна Варна), но вѣроятно слѣдъ смъртта на Александра Велики, за което говори стилътъ ѝ, не дотамъ художественъ. Други тетрадрахми, ковани въ сѣщия градъ, сѣ означени съ съкратеното име на града: ΟΔ, ΟΔΝ въ монограма.

2. Тетрадрахма отъ сѣщия типъ съ тегло 16.30 грама, диям. 31 милим.; шлемътъ подъ десната рѣка на Зевса е знакъ на градъ Месемврия, гдѣто тая тетрадрахма била кована. — Изъ България монетитѣ отъ Александра Велики се изнамиратъ въ голѣмо количество.